

Sygnatura akt II AKa 35/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2017 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Andrzej Kot (spr.)

Sędziowie: SSA Tadeusz Kielbowicz

SSA Piotr Kaczmarek

Protokolant: Anna Czarniecka

przy udziale prokuratora Prokuratury Regionalnej we Wrocławiu Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2017 r.

sprawy **K. S.**

oskarżonej o czyn z art. 296 § 1 kk i art. 296 § 3 kk i art. 231 § 1 kk i art. 271 § 1 kk i art. 305 § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

J. S.

oskarżonego o czyn z art. 271 § 1 kk w związku z art. 233 § 4 kk w związku z art. 18 § 3 kk w związku z art. 296 § 1 kk w związku z art. 296 § 3 kk i art. 305 § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

A. M.

oskarżonego o czyn z art. 296 § 1 kk w związku z art. 296 § 3 kk i art. 305 § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk w związku z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionych przez wszystkich oskarżonych oraz prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 22 listopada 2016 r. sygn. akt III K 380/15

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec A. M. w ten sposób, że postępowanie o czyn przypisany mu w punkcie I części rozstrzygającej, z tym ustaleniem, że został popełniony od października 2008 roku do 18 lutego 2009 roku, wyczerpujący znamiona art. 305 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo umarza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

II. zmienia zaskarżony wyrok wobec K. S. w ten sposób, że postępowanie o czyn przypisany jej w punkcie III części rozstrzygającej, z tym ustaleniem, że stanowi wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 271 § 2 k.k., wyczerpujący znamiona art. 305 § 2 k.k., art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo umarza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

III. zmienia zaskarżony wyrok wobec J. S. w ten sposób, że postępowanie o czyn przypisany mu w punkcie V części rozstrzygającej, z tym ustaleniem, że stanowi wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 271 § 2 k.k., wyczerpujący znamiona art. 305 § 2 k.k., art. 271 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 1 k.k. i art. 233 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., na podstawie art. 66 § 1 k.k. i art. 67 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowo umarza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

IV. w pozostałej części zaskarżony wyrok wobec oskarżonych A. M., K. S. i J. S. utrzymuje w mocy,

V. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa po 5 złotych tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze i wymierza im po 60 złotych opłaty za obie instancje.

UZASADNIENIE

A. M. został oskarżony o to, że:

w okresie od 15 września 2008 r. do 18 lutego 2009 r. w S., działając w warunkach czynu ciągłego nie dopełnił obowiązków będąc jako Starszy Referent do spraw (...) Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. w Biurze w S. oraz jako członek komisji kwalifikacyjnych i przetargowych powołanych w celu sprzedaży nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa położonych w Gminie B. obręb B. S. o numerach działek: (...) oraz (...) zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W., czym spowodował szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie 21.506.862 zł na szkodę Skarbu Państwa reprezentowanego przez Agencję Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. w ten sposób, że w dniu 15 września 2008 r. wystąpił do Urzędu Gminy B. z wnioskiem o wydanie aktualnego na rok 2008 wypisu i wyrys z planu zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem stanu perspektywicznego (studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy B.) dla nieruchomości położonych w obrębie geodezyjnym B. S. gmina B. o numerach: (...) oraz (...) nie zadając pytania czy przystąpiono dla tych nieruchomości do zmiany obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego a jeśli tak to w jakim kierunku pomimo, że z wcześniejszych informacji uzyskanych od Urzędu Gminy B. wynikało, że jest ona na etapie opracowywania zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy B. w wyniku czego przemilczana została w ogłoszeniach przetargów ustnych ograniczonych na sprzedaż nieruchomości w obrębie geodezyjnym B. S. gmina B. o numerach: (...) oraz (...) istotna okoliczność mająca znaczenie dla zawarcia umów sprzedaży będących przedmiotem przetargów o tym, że w Rada Gminy B. podjęła uchwałę z dnia 31 sierpnia 2006r. o przystąpieniu do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B. i uchwałę z dnia 28 grudnia 2007r. o zatwierdzeniu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B., które powodowały, że przetarg na sprzedaż nieruchomości powinien mieć charakter nieograniczony a nie ograniczony jak w przypadku gruntów przeznaczonych pod uprawy polowe a następnie w dniach 19 stycznia 2009r., 22 stycznia 2009r. i 2 lutego 2009r. był przewodniczącym komisji przetargowej przeprowadzającej postępowania kwalifikacyjne do udziału w przetargach ograniczonych na sprzedaż nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa oraz w dniach 3 lutego 2009r. i 18 lutego 2009r. był przewodniczącym komisji przetargowej przeprowadzającej przetargi ograniczone na sprzedaż nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa pomimo posiadanej wiedzy o pracach nad zmianami przeznaczenia gruntów, uczestniczył w procedurze przeprowadzenia przetargów ograniczonych w wyniku, których sprzedane zostały jako grunty przeznaczone pod uprawy polowe poniżej wartości możliwej do uzyskania w przetargu nieograniczonym nieruchomości:

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 25 marca 2009r. za kwotę 665.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.649.910 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 671.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.680.509 zł niż

możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 676 000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.608.494 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 688.800 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.846.608 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 31 marca 2009r. za kwotę 691.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.934.035 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 31 marca 2009r. za kwotę 676.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009 r., która była niższą o 2.864.580 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 20 marca 2009r. za kwotę 670.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r, która była niższą o 1.463.898 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 20 marca 2009r. za kwotę 691.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 27.937 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009 r. za kwotę 554.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 2.393.100 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 25 marca 2009r. za kwotę 581.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 1.015.891 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 20 marca 2009 r. za kwotę 599.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 21.900 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

tj. o czyn z art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k. i art. 305 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz w zw. z art. 12 k.k.

K. S. została oskarżona o to, że:

w okresie od 18 września 2008r. do 18 luty 2009 r. w S. oraz w B., działając w warunkach czynu ciągłego nie dopełniła obowiązków będąc jako członek komisji kwalifikacyjnych i przetargowych powołanych w celu sprzedaży nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa położonych w Gminie B. obręb B. S. o numerach działek: (...) oraz (...) zobowiązany do zajmowania się sprawami majątkowymi Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. czym spowodowała szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie 21.506.862 zł na szkodę Skarbu Państwa reprezentowanego przez Agencję Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. w ten sposób, że nie dopełniła obowiązków służbowych będąc funkcjonariuszem publicznym jako (...), Ochrony (...) Urzędu Gminy B. w ten sposób, że w wypisie z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (...) o numerze (...).(…) (...) z dnia 18 września 2008 r. poświadczyla nieprawdę, działając na szkodę interesu Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. poprzez zatajenie informacji że Gmina B. jest na etapie opracowywania zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B. w wyniku czego przemilczana została w ogłoszeniach przetargów ustnych ograniczonych na sprzedaż nieruchomości w obrębie geodezyjnym B. S. gmina B. o numerach: (...) oraz (...) istotna okoliczność mająca znaczenie dla zawarcia umów sprzedaży będących przedmiotem przetargów o tym, że w Rada Gminy B. podjęła uchwałę z dnia 31 sierpnia 2006r. o przystąpieniu do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B. i uchwałę z dnia 28 grudnia 2007r. o zatwierdzeniu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B., które powodowały, że przetarg na sprzedaż nieruchomości powinien mieć charakter nieograniczony a nie ograniczony jak w przypadku gruntów przeznaczonych pod uprawy polowe a następnie w dniach 19 stycznia 2009r., 22 stycznia 2009r. i 2 lutego 2009 r. będąc członkiem komisji przetargowej przeprowadzającej postępowania kwalifikacyjne do udziału w przetargach ograniczonych na sprzedaż nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa oraz w dniach 3 lutego 2009 r. i 18 lutego 2009r. będąc członkiem komisji przetargowej przeprowadzającej przetargi ograniczone na sprzedaż nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa, pomimo posiadanej wiedzy o pracach nad zmianą przeznaczenia gruntów, uczestniczyła w procedurze przeprowadzenia przetargów ograniczonych w wyniku, których sprzedane zostały jako grunty przeznaczone pod uprawy polowe poniżej wartości możliwej do uzyskania w przetargu nieograniczonym nieruchomości:

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 25 marca 2009r. za kwotę 665 000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009 r., która była niższą o 2.649.910 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 671.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.680.509 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 676.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.608.494 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 688.800 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.846.608 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 31 marca 2009r. za kwotę 691 000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2 934 035 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 31 marca 2009r. za kwotę 676.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009 r., która była niższą o 2.864.580 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 20 marca 2009r. za kwotę 670.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 1.463.898 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 20 marca 2009r. za kwotę 691.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 27.937 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 554.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 2.393.100 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 25 marca 2009r. za kwotę 581.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009 r., która była niższą o 1.015.891 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 20 marca 2009r. za kwotę 599.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r.. która była niższą o 21.900 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.

tj. o czyn z art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k. i art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. i art. 305 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz w zw. z art. 12 k.k.

J. S. został oskarżony o to, że:

w okresie od 1 października 2008r. do 3 listopada 2008r. w S. i innych miejscach, działając w warunkach czynu ciągłego, będąc rzeczoznawcą zobowiązany na podstawie zawartej z Agencją Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. umowy nr (...) z dnia 16 lipca 2008r. oraz przepisów ustawy do wyceny oraz sporządzenia operatów szacunkowych określających wartość rynkową nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa położonych w Gminie B. obręb B. S. o numerach działek: (...) oraz (...) w ramach prowadzonej na podstawie ustawy przez Agencję Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. procedury przetargowej w celu sprzedaży nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa położonych w Gminie B. obręb B. S. o numerach działek: (...) oraz (...) wydał fałszywe dokumenty w postaci operatów szacunkowych określających wartość rynkową nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa położonych w Gminie B. obręb B. S. o numerach działek: (...) oraz (...). w których poświadczyl nieprawdę co do stanu prawnego związanego z przeznaczeniem tych działek poprzez to, że nie wykazał w sporządzonych w dniu 28 października 2008r. operatach szacunkowych dla tych nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa położonych w Gminie B. obręb B. S., że Gmina B. dokonała zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy B., w którym przeznaczenie działek o numerach: (...), (...), (...), (...). (...), (...), (...), (...), (...), (...) oraz (...) określone zostało na inne niż rolnicze pomimo, że był zgodnie z § 1 punkt 8 litera c umowy nr (...) z dnia 16 lipca 2008r. zobowiązany do zawarcia w sporządzonych operatach szacunkowych nieruchomości informacji o planowanym przeznaczeniu nieruchomości w Studium uwarunkowań i

kierunków zagospodarowania przestrzennego w wyniku czego zaniżona została określona w sporządzonych operatach szacunkowych wartość rynkowa nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa położonych w Gminie B. obręb B. S. o numerach działek: (...) oraz (...) o kwotę łączną 21.827.162 zł oraz działaniem tym pomógł funkcjonariuszom publicznym zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. spowodować szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w kwocie 21.506.862 zł na szkodę Skarbu Państwa reprezentowanego przez Agencję Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. w ten sposób, że na podstawie sporządzonych przez niego poświadczających nieprawdę operatów szacunkowych ustalone zostały ceny wywoławcze oraz warunki postępowania przetargowego w wyniku czego przemilczana została w ogłoszeniach przetargów ustnych ograniczonych na sprzedaż nieruchomości w obrębie geodezyjnym B. S. gmina B. o numerach: (...) oraz (...) istotna okoliczność mająca znaczenie dla zawarcia umów sprzedaży będących przedmiotem przetargów o tym, że w Rada Gminy B. podjęła uchwałę z dnia 31 sierpnia 2006r. o przystąpieniu do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B. i uchwałę z dnia 28 grudnia 2007r. o zatwierdzeniu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B., które powodowały, że przetarg na sprzedaż nieruchomości powinien mieć charakter nieograniczony a nie ograniczony jak w przypadku gruntów przeznaczonych pod uprawy polowe a następnie w dniach 19 stycznia 2009r., 22 stycznia 2009r. i 2 lutego 2009r. przeprowadzone zostały postępowania kwalifikacyjne do udziału w przetargach ograniczonych na sprzedaż nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa oraz w dniach 3 lutego 2009r. i 18 lutego 2009r. przeprowadzone zostały przetargi ograniczone na sprzedaż nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa w wyniku, których sprzedane zostały jako grunty przeznaczone pod uprawy polowe poniżej wartości możliwej do uzyskania w przetargu nieograniczonym nieruchomości:

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 25 marca 2009r. za kwotę 665.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.649.910 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 671.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.680.509 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 676.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.608.494 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 688 800 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.846.608 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 31 marca 2009r. za kwotę 691.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.934.035 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 31 marca 2009r. za kwotę 676.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 2.864.580 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 20 marca 2009r. za kwotę 670.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 1.463.898 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 20 marca 2009r. za kwotę 691.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 27.937 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 554.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 2.393.100 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 25 marca 2009r. za kwotę 581.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 1.015.891 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 20 marca 2009r. za kwotę 599.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 21.900 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 233 § 4 k.k. iw zw. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k. i art. 305 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz w zw. z art. 12 k.k.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 22 listopada 2016 r., sygn.. akt: III K 380/15:

I. oskarżonego A. M. uznał winnym tego, że w okresie od 15 września 2008 r. do 18 lutego 2009 r. w S., działając w warunkach czynu ciągłego jako Starszy Referent do spraw (...)Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. w Biurze w S. oraz jako członek komisji kwalifikacyjnych i przetargowych powołanych w celu sprzedaży nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa położonych w Gminie B. obręb B. S. o numerach działek: (...) oraz (...) zobowiązanym do zajmowania się sprawami majątkowymi Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W., w dniu w dniu 15 września 2008 r. wystąpił do Urzędu Gminy B. z wnioskiem o wydanie aktualnego na rok 2008 wypisu i wyrysu z planu zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem stanu perspektywicznego (studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy B.) dla nieruchomości położonych w obrębie geodezyjnym B. S. gmina B. o numerach: (...) oraz (...) i po uzyskaniu niepełnej informacji w tym zakresie wniosku nie ponowił pomimo, że z wcześniejszych informacji uzyskanych od Urzędu Gminy B. wynikało, że jest ona na etapie opracowywania zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy B. w wyniku czego przemilczana została w ogłoszeniach przetargów ustnych ograniczonych na sprzedaż nieruchomości w obrębie geodezyjnym B. S. gmina B. o numerach: (...) oraz (...) istotna okoliczność mająca znaczenie dla zawarcia umów sprzedaży będących przedmiotem przetargów o tym, że w Rada Gminy B. podjęła uchwałę z dnia 31 sierpnia 2006r. o przystąpieniu do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B. i uchwałę z dnia 28 grudnia 2007r. o zatwierdzeniu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B., które powodowały, że przetarg na sprzedaż nieruchomości powinien mieć charakter nieograniczony a nie ograniczony jak w przypadku gruntów przeznaczonych pod uprawy polowe a następnie w dniach 19 stycznia 2009r., 22 stycznia 2009r. i 2 lutego 2009r. był przewodniczącym komisji przetargowej przeprowadzającej postępowania kwalifikacyjne do udziału w przetargach ograniczonych na sprzedaż nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa oraz w dniach 3 lutego 2009r. i 18 lutego 2009r. był przewodniczącym komisji

przetargowej przeprowadzającej przetargi ograniczone na sprzedaż nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa pomimo posiadanej wiedzy o pracach nad zmianami przeznaczenia gruntów, uczestniczył w procedurze przeprowadzenia przetargów ograniczonych tj. czynu z art. 305 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podst. art. 305 § 2 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

II. na podst. art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesił oskarżonemu A. M. warunkowo na okres próby 2 (dwóch) lat,

III. oskarżoną K. S. uznał winną tego, że w okresie od 18 września 2008r. do 18 lutego 2009 r. w S. oraz w B., działając w warunkach czynu ciągłego nie dopełniła obowiązków w ten sposób, że jako funkcjonariusz publiczny - (...), Ochrony (...) Urzędu Gminy B. w wypisie z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (...) o numerze (...) (...) (...) z dnia 18 września 2008 r. poświadczyła nieprawdę narażając Skarb Państwa reprezentowany przez Agencję Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. na powstanie szkody majątkowej w wielkich rozmiarach w kwocie 21.703.997 zł. w ten sposób, że zataiła istotną informację mającą znaczenie dla zawarcia umów sprzedaży będących przedmiotem przetargów o tym, że Rada Gminy B. podjęła uchwałę z dnia 31 sierpnia 2006r. o przystąpieniu do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B. i uchwałę z dnia 28 grudnia 2007r. o zatwierdzeniu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B., które powodowały, że przetarg na sprzedaż nieruchomości powinien mieć charakter nieograniczony a nie ograniczony jak w przypadku gruntów przeznaczonych pod uprawy polowe, a następnie w dniach 19 stycznia 2009r., 22 stycznia 2009r. i 2 lutego 2009 r. będąc członkiem komisji przetargowej przeprowadzającej postępowania kwalifikacyjne do udziału w przetargach ograniczonych na sprzedaż nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa oraz w dniach 3 lutego 2009 r. i 18 lutego 2009r. będąc członkiem komisji przetargowej przeprowadzającej przetargi ograniczone na sprzedaż nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa, pomimo posiadanej wiedzy o pracach nad zmianą przeznaczenia gruntów, uczestniczyła w procedurze przeprowadzenia przetargów ograniczonych w wyniku, których sprzedane zostały jako grunty przeznaczone pod uprawy polowe poniżej potencjalnej wartości możliwej do uzyskania w przetargu nieograniczonym nieruchomości:

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 25 marca 2009r. za kwotę 665 000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009 r., która była niższą o 2.649.910 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 671.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.680.509 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 676.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.608.494 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 688.800 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2.846.608 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 31 marca 2009r. za kwotę 691 000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 3 lutego 2009r., która była niższą o 2 934 035 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 31 marca 2009r. za kwotę 676.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009 r., która była niższą o 2.864.580 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 20 marca 2009r. za kwotę 670.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 1.463.898 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 20 marca 2009r. za kwotę 691.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 27.937 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 23 kwietnia 2009r. za kwotę 554.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 2.393.100 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 25 marca 2009r. za kwotę 581.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009 r., która była niższą o 1.015.891 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.,

- o numerze (...) na podstawie aktu notarialnego podpisanego w dniu 20 marca 2009r. za kwotę 599.000 zł na podstawie przetargu ograniczonego przeprowadzonego w dniu 18 lutego 2009r., która była niższą o 219.035 zł niż możliwa do uzyskania cena przy przyjęciu przeznaczenia tej działki określonego w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B.

tj. o czynu art. 231 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. i art. 305 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podst. art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył jej karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podst. art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesił oskarżonej K. S. warunkowo na okres próby 2 (dwóch) lat,

V. oskarżonego J. S. uznał winnym tego, że w okresie od 1 października 2008r. do 3 listopada 2008r. w S. i innych miejscach, działając w warunkach czynu ciągłego, będąc rzeczoznawcą zobowiązanym na podstawie zawartej z Agencją Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. umowy nr (...) z dnia 16 lipca 2008r. oraz przepisów ustawy do wyceny oraz sporządzenia operatów szacunkowych określających wartość rynkową nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa położonych w Gminie B. obręb B. S. o numerach działek: (...) oraz (...) w ramach prowadzonej na podstawie ustawy przez Agencję Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. procedury przetargowej w celu sprzedaży nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa położonych w Gminie B. obręb B. S. o numerach działek: (...) oraz (...) wydał fałszywe dokumenty w postaci operatów szacunkowych określających wartość rynkową nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa położonych w Gminie B. obręb B. S. o numerach działek: (...) oraz (...) w których poświadczył nieprawdę co do stanu prawnego związanego z przeznaczeniem tych działek poprzez to, że nie wykazał w sporządzonych w dniu 28 października 2008r. operatach szacunkowych dla tych nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa położonych w Gminie B. obręb B. S., że Gmina B. dokonała zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy B., w którym przeznaczenie działek o numerach: (...) oraz (...) określone zostało na inne niż rolnicze pomimo, że był zgodnie

z § 1 punkt 8 litera c umowy nr (...) z dnia 16 lipca 2008r. zobowiązany do zawarcia w sporządzonych operatach szacunkowych nieruchomości informacji o planowanym przeznaczeniu nieruchomości w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w wyniku czego zaniżona została określona w sporządzonych operatach szacunkowych potencjalna wartość rynkowa nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa położonych w Gminie B. obręb B. S. o numerach działek: (...) oraz (...) o kwotę łączną 21.703.997 zł w ten sposób, że na podstawie sporządzonych przez niego poświadczających nieprawdę operatów szacunkowych ustalone zostały ceny wywoławcze oraz warunki postępowania przetargowego w wyniku czego przemilczana została w ogłoszeniach przetargów ustnych ograniczonych na sprzedaż nieruchomości w obrębie geodezyjnym B. S. gmina B. o numerach: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) oraz (...) istotna okoliczność mająca znaczenie dla zawarcia umów sprzedaży będących przedmiotem przetargów o tym, że w Rada Gminy B. podjęła uchwałę z dnia 3 i 19 sierpnia 2006r. o przystąpieniu do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B. i uchwałę z dnia 28 grudnia 2007r. o zatwierdzeniu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B., które powodowały, że przetarg na sprzedaż nieruchomości powinien mieć charakter nieograniczony a nie ograniczony jak w przypadku gruntów przeznaczonych pod uprawy polowe, a następnie w dniach 19 stycznia 2009r., 22 stycznia 2009r. i 2 lutego 2009r. przeprowadzone zostały postępowania kwalifikacyjne do udziału w przetargach ograniczonych na sprzedaż nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa oraz w dniach 3 lutego 2009r. i 18 lutego 2009r. przeprowadzone zostały przetargi ograniczone na sprzedaż nieruchomości wchodzących w skład (...) Skarbu Państwa w wyniku, których sprzedane zostały jako grunty przeznaczone pod uprawy polowe poniżej potencjalnej wartości możliwej do uzyskania w przetargu nieograniczonym tj. czynu z art. 271 § 1 k.k. i art. 233 § 4 k.k. i art. 305 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podst. art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. na podst. art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności zawiesił oskarżonemu J. S. warunkowo na okres próby 2 (dwóch) lat,

VII. na podst. art. 230 § 2 kpk zwrócił:

- Agencji Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W. dowody rzeczowe opisane pod poz. 1-4 k. 563-564 Drz 538/14 do 541/14,

- oskarżonemu J. S. dowód rzeczowy opisany pod poz. 67 k. 5149 Drz 604/14,
- oskarżonemu A. M. dowód rzeczowy opisany pod poz. 68 k. 5149 Drz 605/14,
- Z. Z. dowód rzeczowy opisany pod poz. 32 k. 2587-2588,
- Urzędowi Gminy w B. dowód rzeczowy opisany pod poz. 57 k. 2590,

- J. M. dowód rzeczowy opisany pod poz. 69 k. 5149,

VIII. pozostawił w aktach sprawy dowody rzeczowe opisane pod poz. 5-6, 22-27, 29-33, 36-39, 41-56, 58-63 k. 2586-2590,

IX. na podst. art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w sprawie po 1/3 oraz wymierzył im opłaty: A. M. w kwocie 180 zł., zaś K. S. i J. S. w kwocie po 300 zł.

Apelacje od tego wyroku wnieśli obrońcy oskarżonych oraz prokurator.

Obrońca oskarżonego A. M. zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego a to art. 305 k.k. poprzez jego zastosowanie w sytuacji gdy z opisu czynu którego realizację przypisał oskarżonemu Sad w części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku wynika, że oskarżony nie wypełnił

swym działaniem znamienia w postaci działania na szkodę właściciela mienia poprzez jej spowodowanie czy też narażenia na jej spowodowanie w ustalonej wysokości.

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez przyjęcie że zachowanie oskarżonego A. M. wypełniło znamiona czynu opisanego w art. 305 § 2 k.k., że działał on w z góry powziętym zamiarze bezpośrednim, w sytuacji gdy oskarżony nie zrealizował żadnych znamion czynu zabronionego mu zarzucanego, a co za tym idzie, niemożliwym jest do ustalenia jego umyślność w działaniu w postaci woli spowodowania szkody z powodu braku dowodów to potwierdzających.

3. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 7 k.p.k., które miało wpływ na treść orzeczenia, a polegające na tym, iż Sąd orzekający wydając zaskarżony wyrok ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dowolnie z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a w szczególności polegający m.in. na tym, że ustalił sposób działania oskarżonego, uznając je jako umyślne w zakresie woli spowodowania szkody i działania w celu osiągnięcia takiego skutku w z góry powziętym zamiarze, w sytuacji gdy ani na podstawie ustaleń dotyczących strony przedmiotowej ani podmiotowej nie można dokonać niebudzących wątpliwości ustaleń w tym zakresie, wyjaśnienia oskarżonych przeczą tej tezie, a pozostałe dowody jej nie potwierdzają.

4. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 7 k.p.k., które miało wpływ na treść orzeczenia, a polegające na tym, iż Sąd orzekający wydając zaskarżony wyrok ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dowolnie z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, a w szczególności polegający m.in. na tym, że uznał zeznania świadków pracowników (...), przełożonych oskarżonego jako wiarygodne i stanowiące podstawę dalej idących ustaleń, a wyjaśnienia oskarżonych i pozostałych świadków potraktował w sposób wybiórczy i dowolny.

5. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 5 § 2 k.p.k., które miało wpływ na treść orzeczenia, poprzez rozstrzygnięcie, na niekorzyść oskarżonego, nasuwających się w sprawie wątpliwości dotyczących umyślności w działaniu oskarżonego i wypełnienia pozostałych znamion czynu z art. 305 § 2 k.k.

6. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 424 k.p.k. poprzez niewskazanie jakie fakty Sąd I instancji uznał za udowodnione lub nie udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych w zakresie okoliczności powstania u oskarżonego zamiaru popełnienia czynu zabronionego, umyślności w jego działaniu, realizacji poszczególnych etapów przestępstwa i jego zachowania po jego popełnieniu.

7. obrazę przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 410 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności, a to m.in. niebudzącego wątpliwości ustalenia czynności wykonawczych jakich dopuścić miał się i do których zobowiązany był oskarżony M. celem wypełnienia swojego przestępczego zamiaru.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o uniewinnienie oskarżonego od stawianych mu aktem oskarżenia zarzutów; ewentualnie o uchylenie powyższego wyroku i przekazanie niniejszej sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego J. S. zaskarżył wyrok dotyczących pkt V, VI i IX wyroku, zarzucając:

- I. obrazę prawa materialnego, a to art. 233 § 4 oraz art. 9 § 1 k.k., przez jego błędną wykładnię.
- II. obrazę prawa materialnego, a to art. 233 § 4 k.k. przez jego błędną wykładnię.
- III. obrazę prawa materialnego, a to art. 271 § 1 oraz art. 9 § 1 k.k. przez jego błędną wykładnię.
- IV. obrazę prawa materialnego, a to art. 271 § 1 k.k. przez jego błędną wykładnię.
- V. obrazę prawa materialnego, a to art. 305 § 2 oraz art. 9 § 1 k.k., przez jego błędną wykładnię.

VI. obrazę prawa materialnego, a to art. 305 § 2 k.k. przez jego błędną wykładnię.

VII. błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

VIII. obrazę przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k., który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia.

IX. obrazę przepisów postępowania, a to art. 424 § 1 pkt 1 i § 2 k.p.k. który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia.

X. obrazę przepisów postępowania, a to art. 630 k.p.k. który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o uniewinnienie oskarżonego J. S. od czynu którego popełnienie zarzucono mu aktem oskarżenia.

Obrońca oskarżonej K. S. zaskarżył wyrok co do pkt III, IV i IX wyroku, zarzucając:

I. naruszenie przepisów postępowania, a to:

- art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 92 k.p.k., art. 410 k.p.k. oraz art. 424 § 1 k.k. poprzez jednostronną i dowolną ocenę zebranych w sprawie dowodów, przyjęcie i interpretację okoliczności sprawy w tym zapytania z dnia 15 września 2008 r. i udzielonej odpowiedzi z dnia 18 września 2008 r., zakresu obowiązków pracownika gminnego powołanego do komisji kwalifikacyjnej i przetargowej (...) we W. wyłącznie na niekorzyść oskarżonej, dowolnego przyjęcia, że oskarżona w czynie ciągłym nie dopełniła obowiązków służbowych, zataiła istotną informację i nie poinformowała w trakcie przetargu o powyższych okolicznościach, z pominięciem analizy zeznań świadków w zakresie procedury licytacyjnej w tym procedur wewnętrznych i ich wpływu na pracę (...) we W., zatajeniu wiedzy o Studium posiadanej przez Administratora Zasobami (...) S. C. i jego wpływu na zakres gruntów objętych postępowaniem sprzedażowym;

- art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. oraz art. 5 § 2 k.p.k., które miały wpływ na treść orzeczenia, a polegająca na dowolnej – sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego – ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i przyjęciu, że oskarżona działała umyślnie w zakresie woli spowodowania szkody i działania w celu osiągnięcia takiego skutku z góry powziętym zamiarze, w sytuacji, gdy należyta ocena materiału dowodowego zebranego w sprawie, ustaleń dotyczących strony podmiotowej i przedmiotowej, wyjaśnień złożonych przez oskarżoną prowadzi do wniosku przeciwnego, a ujawnione wątpliwości w zakresie umyślności i zamiaru zostały zinterpretowane na jej niekorzyść.

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na jego treść, wyrażający się:

- przyjęciem, że zachowanie oskarżonej wypełniło znamiona czynu opisanego w art. 305 § 2 k.k., że działała ona z góry powziętym zamiarze bezpośrednim, w sytuacji gdy oskarżona nie zrealizowała żadnych znamion czynu zarzucanego i nie obejmowała umyślnością swojego działania w postaci woli spowodowania szkody;

- przyjęciem, że oskarżona jako funkcjonariusz publiczny pracownik Gminy B. w wypisie z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (...) o numerze (...) (...) (...) z dnia 18 września 2008 r. poświadczyła nieprawdę, poprzez zatajenie informacji, że w dniu 31 sierpnia 2006 r. Rada Gminy B. podjęła uchwałę o przystąpieniu do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B., zaś dnia 28 grudnia 2007 r. Rada Gminy B. podjęła uchwałę numer (...) o zatwierdzeniu studium uwarunkowań i warunków zagospodarowania przestrzennego Gminy B., w którym poszerzono wyznaczone kierunki rozwoju gminy, czym zrealizowała znamiona przestępstwa fałszerstwa intelektualnego typizowanego w art. 271 § 1 k.k., podczas gdy oskarżona w piśmie z dnia 18.09.2008 r. prawidłowo przedłożyła wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego żądanych działek, a literalne brzmienie wniosku nie wskazywało na wolę przedłożenia wypisu i wyrysu ze studium, zaś na

skutek błędnie sformułowanego zapytania oskarżona nie odniosła się do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego;

- przyjęciem, że oskarżona K. S. nie dopełniła obowiązków służbowych działając na szkodę interesu publicznego czym zrealizowała znamiona przedmiotowe przestępstwa opisanego w art. 231 § 1 k.k.;

- przyjęciem, że oskarżona K. S. zataiła istotną informację mającą znaczenie dla zawarcia umów sprzedaży będących przedmiotem przetargów, podczas gdy oskarżona nie miała świadomości, że cokolwiek zataiła, ponieważ nie wiedziała i nie mogła wiedzieć ponieważ przy powołaniu do komisji przetargowej i kwalifikacyjnej nie przedstawiono oskarżonej zarządzeń i wytycznych wewnętrznych świadczących o tym, że zapisy Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego mają znaczenie w procedurze sprzedaży gruntów (...);

- przyjęciem, że oskarżona nadużyła władzy udzielając odpowiedź na wniosek w dniu 18.09.2008 r. w konsekwencji, której skutkiem jest wystąpienie stanu konkretnego narażenia na niebezpieczeństwo powstania szkody dla interesu publicznego lub prywatnego;

- przyjęciem, że zachowanie oskarżonej K. S. wypełniło znamiona strony podmiotowej czynu z art. 271 § 1 k.k., 231 § 1 k.k. i 305 § 2 k.k., że działała ona umyślnie w zamiarze bezpośrednim bądź ewentualnym, w sytuacji gdy oskarżona nie zrealizowała żadnych znamion czynu zabronionego, nie miała woli udzielenia niekompletnych informacji w odpowiedzi na pismo z dnia 15.09.2008 r., a tym samym nie miała woli spowodowania jakiegokolwiek szkody majątkowej bądź narażenia na jej wystąpienie;

- przyjęciem, że oskarżona działała w czynie ciągłym w niedopełnieniu obowiązków służbowych od 18 września 2008 r. do 18 lutego 2009 r., podczas gdy w dniu 18 września 2008 r. oskarżona nie wiedziała, że zostanie wyznaczona zarządzeniami w skład komisji kwalifikacyjnej i przetargowej, dodatkowo podczas wykonywania obowiązków członka komisji dopełniła wszelkich nałożonych obowiązków o czym świadczą protokoły z prac komisji i zeznania świadków, m.in. S. C., poza tym oskarżona nie obejmowała swoim zamiarem niedopełniania obowiązków;

- przyjęciem, że oskarżona naraziła Skarb Państwa reprezentowany przez (...) we W. na powstanie szkody majątkowej w wielkich rozmiarach, tj. w kwocie 21.703.997 zł.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I instancji i uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu;

ewentualnie o:

2. uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Prokurator zaskarżył wyrok na niekorzyść oskarżonych A. M., K. S. i J. S. w całości, zarzucając: błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu, że materiał dowodowy zebrany w toku postępowania przygotowawczego i na rozprawie oraz ustalone na jego podstawie okoliczności faktyczne nie są wystarczające do przypisania oskarżonym A. M. i K. S. popełnienia zarzucanego im aktem oskarżenia przestępstwa nadużycia uprawnień i niedopełnienia obowiązków w zakresie zajmowania się sprawami majątkowymi Agencji Nieruchomości Rolnych czym wyrządzili szkodę majątkową w znacznych rozmiarach Skarbowi Państwa reprezentowanego przez Agencję Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W., tj., o czyn z art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 296 § 3 k.k. w formie usiłowania czyli w związku z art. 13§ 1 k.k. oraz oskarżonemu J. S. popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia przestępstwa pomocnictwa A. M. i K. S. do nadużycia uprawnień i niedopełnienia obowiązków w zakresie zajmowania się sprawami majątkowymi Agencji Nieruchomości Rolnych czym wyrządzili szkodę majątkową w znacznych rozmiarach Skarbowi Państwa reprezentowanego przez Agencję Nieruchomości Rolnych Oddział Terenowy we W., tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 296

§ 3 k.k. w formie usiłowania czyli w związku z art. 13 § 1 k.k., podczas gdy prawidłowa ocena zebranego materiału dowodowego w tym zakresie prowadzi do wniosku przeciwnego.

Podnosząc powyższe zarzuty, apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje obrońców oskarżonych okazały się częściowo zasadne. Na uwzględnienie nie zasługiwała natomiast apelacja prokuratora.

Co do apelacji A. M.:

Zarzut wskazany w punkcie 1 apelacji nie jest zasadny. Prawdą jest, że do naruszenia prawa materialnego dochodzi wówczas, gdy mamy do czynienia z wadliwą subsumpcją ustaleń faktycznych pod znamiona przepisu materialnego. Niewątpliwie też, w opisie czynu przypisanego w wyroku powinny być zawarte wszystkie ustalenia faktyczne, relewantne z punktu widzenia tych znamion. Ustalenia te nie muszą być opisane jednak językiem normy prawnej. Wymóg dokładnego określenia przypisanego oskarżonemu czynu i wskazania jego kwalifikacji prawnej (art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k.) nie oznacza, aby niezbędne było posługiwanie się w wyroku słowami ustawy określającej typ przestępstwa. Sąd orzekający ma swobodę w redagowaniu opisu przypisywanego przestępstwa. Istotne jest tylko, aby w treści dyspozytywnej wyroku tak opisać dane działanie (lub zaniechanie) przez pryzmat dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych, by użyte zwroty w sposób adekwatny wypełniały treścią znaczenie znamion czynu zabronionego. Wymogiem jest to, by określenie przypisanego czynu było dokładne, a kwalifikacja prawna była efektem subsumcji ustalonych faktów pod właściwy przepis prawa materialnego (por. wyrok SN z dnia 19 maja 2015 r., V KK 53/15). Opis czynu przypisanego A. M., jakkolwiek nie zawiera wprost sformułowania o działaniu na szkodę właściciela mienia, to jednoznacznie na takie zachowanie wskazuje. Opisane tam bowiem czynności sprawcze wprost implikują ustalenie o działaniu na szkodę Agencji Nieruchomości Rolnych.

Nie są zasadne zarzuty obrazy wskazanych w apelacji przepisów prawa procesowego, co z kolei nie daje podstaw do twierdzenia o błędzie w ustaleniach faktycznych. Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji w niniejszej sprawie oparte zostały o wszechstronną, wnikliwą i kompleksową analizę ujawnionych w sprawie dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej i logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego i nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów, chronionej treścią art. 7 kpk. Natomiast lektura uzasadnienia sporządzonego przez Sąd orzekający, dowodzi że jest ono szczegółowe i odniesiono się w nim do wszystkich dowodów przeprowadzonych na rozprawie, przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, w sposób przewidziany treścią art. 424 kpk. Apelacja obrońcy w zakresie podniesionych zarzutów obrazy przepisów postępowania, podejmuje w gruncie rzeczy jedynie gołosłowną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Okręgowego, prezentując nader wybiórczą i subiektywną optykę dowodów oraz poczynionych na ich podstawie ustaleń. Argumenty przywołane przez autora apelacji żadną miarą nie mogą przekonywać co do tego, iżby dowody, które stanowiły dla Sądu I instancji podstawę ustaleń faktycznych ocenione zostały w wadliwy sposób i obarczone były takimi mankamentami.

Zasada *in dubio pro reo*, zawarta w przepisie art. 5 § 2 k.p.k., której obrazę zarzuca skarżący, nie jest naruszona, jeżeli sąd - tak jak w tej sprawie Sąd Okręgowy - ma w polu swego widzenia wszystkie dowody i fakty dotyczące oskarżonego, zarówno te, które są dla niego korzystne, jak i te, które przemawiają na jego niekorzyść, poddaje je ocenie i analizie zgodnej ze wskazaniami logiki, wiedzy i doświadczenia życiowego oraz gdy w sprawie brak jest takich wątpliwości, które mimo wszelkich starań organu procesowego nie da się usunąć. Nie można zasadnie stawiać zarzutu obrazy art. 5 § 2 k.p.k., podnosząc wątpliwości strony, co do treści ustaleń faktycznych lub co do sposobu interpretacji prawa. Dla oceny, czy nie został naruszony zakaz *in dubio pro reo* nie są bowiem miarodajne tego rodzaju wątpliwości, zgłaszane przez stronę, ale jedynie to, czy orzekający w sprawie sąd rzeczywiście powziął wątpliwości co do treści ustaleń faktycznych lub wykładni prawa i wobec braku możliwości ich usunięcia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego, względnie to, czy w świetle realiów konkretnej sprawy wątpliwości takie powinien był powziąć (tak Sąd Najwyższy w niepublikowanym postanowieniu z dnia 13 maja 2002 roku, V KKN 90/01). W wypadku zatem, gdy

pewne ustalenia faktyczne (tak, jak w tej sprawie) zależne są od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, nie można mówić o naruszeniu zasady in dubio pro reo, a ewentualne zastrzeżenia co do oceny wiarygodności konkretnego dowodu lub grupy dowodów rozstrzygane mogą być jedynie na płaszczyźnie utrzymania się przez sąd w granicach sędziowskiej swobody ocen, wynikającej z treści art. 7 k.p.k., lub też przekroczenia przez sąd tych granic i wkroczenia w sferę dowolności ocen, a tego w apelacji nie wykazano.

Prawidłowe są, kluczowe dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, ustalenia Sądu I instancji, dotyczące znaczenia - dla przygotowania, organizacji, wyboru trybu przetargów, w które zaangażowani byli oskarżeni - studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nieruchomości stanowiących przedmiot owych przetargów. O ile rzeczywiście, stosownie do treści art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalenie przeznaczenia terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, o tyle art. 9 ust. 4 tej ustawy jednoznacznie stanowi, że ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy, wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium. Jak z kolei przewiduje art. 20 ust.1 cytowanej ustawy, plan miejscowy może być uchwalony przez radę gminy tylko po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium (w brzmieniu obowiązującym w czasie objętym zarzutami w przepisie tym mowa była o konieczności jego zgodności z ustaleniami studium). W orzeczeniu (wyrok WSA we Wrocławiu z 21 maja 2014r., sygn. akt SA/Wr 112/14), do którego odwołuje się w apelacji skarżący obrońca, także jednoznacznie zostało wyrażone stanowisko o wiążącym charakterze ustaleń studium dla organów gminy przy sporządzaniu przez nie planów zagospodarowania przestrzennego. Określając studium jako akt bardziej ogólny i elastyczny od miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, sąd administracyjny wyraźnie jednak zaznaczył, że „realizacja ustaleń studium następuje poprzez uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jako aktów prawa miejscowego, przy czym co jest istotne - zgodnie z art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym - ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Wojewódzki Sąd Administracyjny wskazał, że „niewątpliwie jest zatem, że chociaż studium, określając politykę przestrzenną gminy, jest bardziej ogólnym i bardziej elastycznym aktem od miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, niemniej jednak **zawiera nieprzekraczalne ramy dla planowania przestrzennego**. W akcie tym rada dokonuje kwalifikacji poszczególnych obszarów gminy i może określić ich przeznaczenie (por. wyrok NSA z dnia 27 września 2007 r. sygn. akt II OSK 1028/07, publ. www.orzeczenia.nsa.gov.pl). Można przeznaczyć w planie miejscowym określone obszary pod zabudowę danego rodzaju, jeżeli wcześniej w studium kierunków i uwarunkowań przestrzennych gmina wskaże te obszary jako przewidziane pod taką zabudowę. Ustalenia planu miejscowego są bezsprzecznie konsekwencją zapisów studium (tak również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 kwietnia 2008 r. sygn. akt II OSK 34/08). Jednoznacznie dowodzi to znaczenia, jakie ma studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego dla późniejszych możliwych działań planistycznych podejmowanych przez radę gminy, w szczególności jeśli chodzi o zmianę przeznaczenia określonych terenów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. To zaś wprost przekłada się na istotność zapisów zawartych w studium dla właścicieli określonych gruntów, których przeznaczenie odmiennie określa obowiązujący plan miejscowy, odmiennie zaś uchwalone później studium. Zapisy studium zmieniające dotychczasowe przeznaczenie terenu, na przykład z rolniczego na produkcyjne, jak w tej sprawie, jako poprzedzające stosowne zmiany planu miejscowego w sposób oczywisty rzutują bowiem na ustalenie rynkowej wartości gruntu i nie pozostają obojętne dla decyzji o trybie jego sprzedaży, determinując w przypadku gruntów należących do Skarbu Państwa decyzję o organizacji dla ich zbycia przetargu nieograniczonego zamiast ograniczonego.

Obrońca koncentrując się na dowodach dla oskarżonego korzystnych, pomija tak oczywistą kwestię, jak to, że oskarżony A. M. w procesie przygotowania i przeprowadzenia przetargu przedmiotowych nieruchomości miał świadomość treści i znaczenia studium uwarunkowań i kierunków ich zagospodarowania przestrzennego. Wiedza w tej materii wynikała z funkcji jaką pełnił i podejmowanych w związku z nią czynności w imieniu i na rzecz Agencji Nieruchomości Rolnych (dalej (...)). A. M. zawodowo bowiem zajmował się gospodarką nieruchomościami należącymi do Skarbu Państwa, administrowanymi przez (...). Przygotowując przetargi wyznaczone na 3 i 18 lutego 2009 r. wystąpił do Urzędu Gminy B. z zapytaniem dotyczącym znajdujących się na jej obszarze nieruchomości,

podkreślając znaczenie informacji o przeznaczeniu gruntów zawartej w studium. Wcześniejsze informacje od Urzędu Gminy wskazywały na możliwość opracowania nowego, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Rok przed zdarzeniami objętymi zarzutami, przerwano czynności zmierzające do zbycia w drodze przetargu ograniczonego nieruchomości, których przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego z 2004 r. określone zostało jako rolnicze, wobec powzięcia wiadomości o przystąpieniu przez Radę Gminy do zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w zakresie obejmującym między innymi teren usytuowania tych nieruchomości. Po otrzymaniu z Urzędu Gminy informacji o wyłącznie rolniczym przeznaczeniu gruntów wystawianych do sprzedaży pracownicy biura (...) wystąpili z kolejnym wnioskiem zawierającym dodatkowe pytania, uzyskując w następstwie informacje o przystąpieniu przez Gminę do zmiany studium. W konsekwencji Dyrektor (...) odstąpił od przetargu. Takich działań oskarżony A. M. nie podjął rok później, w ramach czynności objętych niniejszym postępowaniem. Powyższe dowodzi, że oskarżony działał z ewentualnym zamiarem przemilczenia istotnych okoliczności mających znaczenie dla organizacji i przeprowadzenia przetargu (na temat tej postaci zamiaru będzie mowa jeszcze w dalszej części uzasadnienia przy okazji odnoszenia się do apelacji współoskarżonych)

Warunkiem odpowiedzialności oskarżonego za czyn art. 305 § 2 kk nie jest wyrządzenie szkody. Jest to przestępstwo materialne, jego skutkiem jest wywołanie szkody lub realnego zagrożenia jej powstania po stronie pokrzywdzonego. Sąd Apelacyjny podziela pogląd Sądu Najwyższego, wyrażony w postanowieniu z 7.5.2012 r. (V KK 402/11, OSNKW 2012, Nr 8, poz. 84), że zawarte w art. 305 sformułowanie "działając na szkodę" jest znamieniem skutku przestępstwa. Skutkiem tym nie musi być realna szkoda majątkowa, do której dochodzi w rezultacie rozstrzygnięcia przetargu, **lecz już samo wywołanie zagrożenia dla prawnie chronionych interesów majątkowych właściciela mienia albo osoby lub instytucji, na rzecz której przetarg jest dokonywany.**

Z tych wszystkich względów, Sąd Apelacyjny nie podzielił stanowiska obrońcy oskarżonego w zakresie realizacji znamion przestępstwa z art. 305 § 2 kk.

Co do apelacji K. S.:

Nie są zasadne zarzuty obrazy wskazanych w apelacji przepisów prawa procesowego, co z kolei nie daje podstaw do twierdzenia o błędzie w ustaleniach faktycznych. Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji w niniejszej sprawie oparte zostały o wszechstronną, wnikliwą i kompleksową analizę ujawnionych w sprawie dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej i logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego i nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów, chronionej treścią art.7 kpk. Natomiast lektura uzasadnienia sporządzonego przez Sąd orzekający dowodzi, że jest ono szczegółowe i odniesiono się w nim do wszystkich dowodów przeprowadzonych na rozprawie, przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonej, w sposób przewidziany treścią art.424 kpk. Apelacja obrońcy w zakresie podniesionych zarzutów obrazy przepisów postępowania, podejmuje w gruncie rzeczy jedynie gołosłowną polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Okręgowego, prezentując nader wybiórczą i subiektywną optykę dowodów oraz poczynionych na ich podstawie ustaleń. Argumenty przywołane przez autora apelacji żadną miarą nie mogą przekonywać co do tego, iżby dowody, które stanowiły dla Sądu I instancji podstawę ustaleń faktycznych ocenione zostały w wadliwy sposób i obarczone były takimi mankamentami.

Odnosząc się szczegółowo do zarzutów obrońcy trzeba wskazać, że oskarżona zajmowała w 2008 roku stanowisko (...) Urzędu Gminy B.. Uczestniczyła w pracach komisji przetargowych i kwalifikacyjnych, do jej zadań należało sprawdzanie dokumentacji również pod kątem zgodności z wytycznymi (...). Przywołane wyżej, przy omawianiu apelacji A. M., przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, których jednoznaczną wykładnię prezentują w swoich orzeczeniach sądy administracyjnie, wskazują, że na oskarżonej K. S. ciążył prawny obowiązek ujęcia w dokumencie wystawionym na wniosek Agencji Nieruchomości Rolnych informacji o dokonanej zmianie przeznaczenia gruntów przewidzianych przez Agencję do sprzedaży w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego przyjętym i uchwalonym przez Radę Gminy w grudniu 2007r.. Poprzestając wyłącznie na podaniu informacji z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uchwalonego w 2004r., gdzie przeznaczenie to było określone jako rolnicze, uchybiła ciążącym na niej obowiązkom. Nie sposób również zgodzić się z obrońcą, że pytania zawarte we wniosku Agencji sformułowane były nieprecyzyjnie, skoro jednoznacznie

wskazano na potrzebę wydania aktualnego na rok 2008 wypisu i wyrysu z planu zagospodarowania przestrzennego **z uwzględnieniem stanu perspektywicznego**. O wiedzy oskarżonej na temat konieczności podania informacji o studium jednoznacznie świadczy fakt, że rok wcześniej, po otrzymaniu z Urzędu Gminy informacji o wyłącznie rolniczym przeznaczeniu gruntów wystawianych do sprzedaży, pracownicy biura (...) wystąpili z kolejnym wnioskiem zawierającym dodatkowe pytania, uzyskując w następstwie informacje o przystąpieniu przez Gminę do zmiany studium, jak też o kierunku prowadzonych prac (**dokument został podpisany przez oskarżoną (!!!) – przyp. SA**).

Niewątpliwie oskarżona przemilczając informacje o perspektywie zmiany przeznaczenia gruntów, godziła się z narażeniem na szkodę Agencji Nieruchomości Rolnych, zważywszy na to, że oskarżona wiedziała, iż przygotowane przez nią dokumenty, będą stanowić podstawę postępowania przetargowego w związku ze sprzedażą nieruchomości wskazanych we wniosku. Nie ma znaczenia fakt, że o uczestnictwie w komisji przetargowej oskarżona dowiedziała się dużo później.

Nie mogą zatem budzić wątpliwości ustalenia Sądu I instancji w zakresie realizacji znamion przestępstwa z art. 305 § 2 kk. Błędnie utożsamia skarżący znamię działania na szkodę właściciela mienia z wyrządzeniem Skarbowi Państwa szkody majątkowej. Nie mają też znaczenia z punktu widzenia oceny materialnoprawnej czynu oskarżonej, argumenty obrońcy wskazujące na koszty odrolnienia przedmiotowych nieruchomości.

Wbrew twierdzeniom obrońcy, Sąd Okręgowy nie ustalił, że oskarżona działała z zamiarem bezpośrednim wyrządzenia szkody (...). Zamiar, realizujący znamiona art. 12 kk, obejmował udzielenie niepełnych informacji na temat przeznaczenia określonych gruntów, tj. niedopełnienie przez oskarżoną obowiązków, a nie zaś wyrządzenie przez nią szkody majątkowej. Już w momencie skierowania przez A. M. żądania udzielenia informacji, K. S. miała świadomość zmiany studium. Kolejne dokonywane przez nią czynności były konsekwencją zatajenia przez nią informacji o studium w dniu 18 września 2008r. Z góry powzięty zamiar oskarżonej, wbrew twierdzeniom skarżącego, nie miał charakteru kierunkowego, był zamiarem ewentualnym. Istotę tego zamiaru w aspekcie woluntatywnym celnie zaś określił A. Wąsek: „godzenie się, to akceptowanie stanu rzeczy, który może zaistnieć. Chodzić tu może o przeżycie psychiczne zwerbalizowane w postaci zwrotów np.: „dopuszczam i taką możliwość”, „wszystko mi jedno, czy to nastąpi czy nie nastąpi”, „jest to mi obojętne”. (vide A. Wąsek, Komentarz do art. 9 Kodeksu Karnego, 2005)

Prawidłowe są ustalenia Sądu Okręgowego o wypełnieniu przez oskarżoną znamion przestępstwa z art. 271 § 1 kk. Jak już to wyżej wskazano, treść studium kierunków i uwarunkowań przestrzennych to podstawowa informacja przy ocenie perspektywicznego przeznaczenia danej nieruchomości. Przedmiotem ochrony przestępstw z art. 271 § 1 kk jest wiarygodność dokumentów, a uściślając, pewność obrotu oparta na publicznym zaufaniu do dokumentów i na domniemaniu prawdziwości pism mających taki charakter (wyrok SN z dnia 21 października 2010 r., III KK 309/10, LEX nr 612464). "Poświadczenie nieprawdy" polega na potwierdzeniu w autentycznym dokumencie okoliczności, które w ogóle nie miały miejsca, lub też ich przeinaczenie albo **zatajenie** [zob. wyrok SN z dnia 25 listopada 2004 r., WA 24/04, OSNwSK 2004, nr 1, poz. 2206]. Zatajenie informacji o zapisach studium było zatem „poświadczeniem nieprawdy” w rozumieniu art. 271 § 1 kk.

Owo poświadczenie nieprawdy stanowiło jednak wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 271 § 2 kk. Rację ma bowiem skarżący obrońca, że zatajona informacja była jedną z wielu jakich udzielić miała oskarżona. W konsekwencji tego przemilczenia przeprowadzono co prawda przetarg ograniczony, nie wiązała się jednak z tym jakakolwiek wymierna szkoda majątkowa, ponieważ ostatecznie nie doszło do zmiany studium i w konsekwencji nieruchomości będące przedmiotem przetargu, nie zmieniły swojego rolnego przeznaczenia. Działanie oskarżonej nie było nasycone dużym natężeniem złej woli, a wynikało raczej z niezachowania należytej staranności w wykonywaniu obowiązków służbowych.

Nie mogą budzić wątpliwości również ustalenia Sądu I instancji w zakresie realizacji przez oskarżoną znamion przestępstwa z art. 231 § 1 kk. Dostatecznie wyartykułowano już wyżej, że na oskarżonej ciążył obowiązek udzielenia informacji o przeznaczeniu gruntów przygotowywanych do przetargów przez (...). Oskarżona była pracownikiem

Gminy B. odpowiedzialnym za przekazywanie tego rodzaju informacji. Wynikało to z zakresu powierzonych jej obowiązków w Gminie. Z kolei z faktu uczestnictwa w komisji przetargowej, wynikał oczywisty obowiązek czuwania nad prawidłowym przebiegiem przetargu. Ogólne wywody na temat znamion art. 231 § 1 k.k., skarżący nie przenosi na grunt niniejszej sprawy. Tego rodzaju argumentacja, która sprowadza się do przywoływania orzecznictwa, dotyczącego wykładni znamion art. 231 § 1 kk nie ma żadnego uzasadnienia, skoro wykładni tej ani Sąd I instancji, ani Sąd odwoławczy nie neguje.

Co do apelacji J. S.:

Zarzuty apelacji są chybione. Pomijając już fakt, że skarżący wadliwie kwalifikuje podnoszone w apelacji uchybienia (np. w punkcie 1 kwestionując ustalenia co do zamiaru pokrzywdzonego, formułuje zarzut naruszenia prawa materialnego) należy stwierdzić, że ustalenia Sądu Okręgowego są ustaleniami prawidłowymi. Miał Sąd Okręgowy podstawy do przyjęcia, że oskarżony działał umyślnie. Jak już wskazano wyżej, jedną z postaci umyślności jest zamiar ewentualny. Na temat rozumienia owego zamiaru wypowiedział się Sąd Apelacyjny, odnosząc się do apelacji oskarżonej K. S..

Eksponując wyjaśnienia J. S., obrońca traci z pola widzenia, że J. S. był podmiotem profesjonalnym, który zawodowo zajmuje się szacowaniem wartości nieruchomości. Dokumenty, które wskazują na perspektywiczne przeznaczenie szacowanych nieruchomości, mają kluczowe znaczenie przy opiniowaniu. Jest rzeczą niewyobrażalną, żeby rzeczoznawca majątkowy treści takich dokumentów nie uwzględnił. Poza sporem jest, że w przedmiotowych operatach szacunkowych nie było wzmianki o owym studium. Co więcej, obowiązek zasięgnięcia tych informacji eksponowała umowa o wykonanie operatów szacunkowych nr (...)z dnia 16.07.2008r.(k. 254-257) . Niewskazanie w opinii na tak istotne kwestie wpisuje się w ową obojętność, która jest jednym z wyznaczników zamiaru ewentualnego. Nie ma większego znaczenia z punktu widzenia realizacji znamion z art. 233 § 4 kk, że podmiot zlecający J. S. wydanie opinii nie wnosił do niego zastrzeżeń, ponieważ podmiot ów działał w zaufaniu do biegłego, który dysponuje odpowiednią, specjalistyczną wiedzą. J. S. wiedział na podstawie udzielonego zlecenia, że przygotowuje operaty szacunkowe na potrzeby sprzedaży nieruchomości znajdujących się w zasobie Agencji Nieruchomości Rolnych. Trudno zatem poddawać w wątpliwość fakt, że miał wiedzę na temat trybu sprzedaży oszacowanych nieruchomości.

Nie ma racji skarżący, że Sąd Okręgowy dopuścił się obrazy art. 233 § 4 kk przez wadliwą wykładnię tego przepisu. Fałszu opinii sporządzonej przez oskarżonego należy dopatrywać się nie tyle w niewłaściwym określeniu wartości rynkowej nieruchomości w sposób niezgodny z ustawowym wzorcem operatów szacunkowych, zawartym w ustawie o gospodarce nieruchomościami i w aktach wykonawczych tej ustawy, ile w zatajeniu kluczowej dla oszacowania wartości informacji o jej przeznaczeniu, wynikającego ze studium. Przystępstwo z art. 233 § 4 kk jest przestępstwem umyślnym. Można je popełnić także w zamiarze ewentualnym. J. S. sporządził fałszywe operaty, ponieważ poświadczały one fakty, które poddają się weryfikacji z punktu widzenia ich prawdziwości lub fałszu. Wskazanie niezgodnego z prawdą przeznaczenia działek, skutkowało nierzetelną wyceną nieruchomości. Niezależnie bowiem od faktu, że J. S. faktycznie winien dokonać wyceny w oparciu o obowiązujący (...) to przecież jego obowiązkiem - wynikającym tak z ustawy jak i z umowy - było też wskazanie i uwzględnienie przy opiniowaniu przeznaczenia nieruchomości wynikającego z zapisu studium.

Podobnie nie podziela Sąd Apelacyjny zarzutu obrazy art. 271 § 1 kk. W istocie skarżący kwestionuje ustalenia faktyczne w zakresie zamiaru popełnienia tego przestępstwa. Ustalenia Sądu Okręgowego są w tym zakresie prawidłowe. Nie przekonuje twierdzenie, że oskarżony nie wiedział o zapisie studium, bo jak już to wyżej wielokrotnie wskazywano, jest to podstawowe kryterium przy szacowaniu wartości nieruchomości. Na temat interpretacji znamion owego przepisu wypowiedział się już Sąd Apelacyjny przy omawianiu apelacji K. S.. Zaskakujące jest, że skarżący przywołuje tezy wyroków Sadu Najwyższego, które jednoznacznie przemawiają za trafnością przyjęcia odpowiedzialności oskarżonego na podstawie z art. 271 kk.

Owo poświadczenie nieprawdy stanowiło jednak wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 271 § 2 kk. Nie bez znaczenia jest fakt, że rzeczoznawca przemilczając w operatach szacunkowych informację na temat studium

skoncentrował swoją uwagę na miejscowym planie przestrzennego zagospodarowania. Ostatecznie plan ten nie został zmieniony. W konsekwencji zatajenia informacji nie powstała jakakolwiek wymierna szkoda majątkowa, ponieważ ostatecznie nie doszło do zmiany studium i w konsekwencji nieruchomości będące przedmiotem przetargu, nie zmieniły swojego rolnego przeznaczenia. Działanie oskarżonego nie było nasycone dużym natężeniem złej woli, a wynikało raczej z niezachowania należytej staranności w wykonywaniu obowiązków rzeczoznawcy.

Zważywszy na to, że oskarżony wiedział, iż sporządzone przez niego wyceny nieruchomości, stanowiły podstawę postępowania przetargowego w związku ze sprzedażą szacowanych nieruchomości, nie mogą budzić wątpliwości ustalenia Sądu I instancji w zakresie realizacji znamion przestępstwa z art. 305 § 2 kk. Dodać należy, że przetargiem publicznym może być również przetarg ograniczony. Przetarg publiczny w rozumieniu art. 305 § 2 kk to taki, którego ogłoszenie ma charakter publiczny - jest skierowane do bliżej nieskonkretyzowanego kręgu podmiotów. Chodzi o to, że publiczne ogłoszenie o przetargu kierowane jest do niezindywidualizowanej grupy podmiotów spełniających określone wymagania. Zawężenie owej grupy adresatów, do których kierowane jest ogłoszenie o przetargu, nie eliminuje jego publicznego charakteru.

Prawidłowe są ustalenia Sądu Okręgowego odnośnie realizacji przesłanek z art. 12 kk. Nie budzi wątpliwości, że oskarżony sporządził wiele opinii, dotyczących wielu nieruchomości, w których nie zawarł informacji o ich perspektywnym przeznaczeniu zgodnie z uwarunkowaniami studium. Zachowanie to (opiniowanie) nastąpiło w wykonaniu jednego zamiaru zatajenia kluczowej dla ekspertyzy informacji. Ustalenie, że był to zamiar z góry powzięty w rozumieniu art. 12 kk jest ustaleniem dla sprawcy korzystniejszym niż jego brak. W przeciwnym wypadku w grę bowiem wchodziłaby odpowiedzialność za wiele przestępstw i z tych powodów, z uwagi na kierunek apelacji, skutecznie owego ustalenia zakwestionować nie można. W błędzie jest obrońca, gdy wywodzi, że odpowiedzialność oskarżonego na podstawie art. 305 § 2 kk uwarunkowana jest koniecznością ustalenia, że przypisanych mu zachowań oskarżony dopuścił się w czasie trwania przetargu. Takiego bowiem znamienia przepis art. 305 § 2 kk nie zawiera. Nie mają też żadnego znaczenia z punktu widzenia oceny materialnoprawnej czynu oskarżonego argumenty wskazujące na koszty odrolnienia przedmiotowych nieruchomości. Przyznaje bowiem sam skarżący, że gdyby w wycenach J. S. zawarta była informacja o zmianie studium, to przedmiotowe nieruchomości nie byłyby przedmiotem ograniczonej sprzedaży przetargowej, stąd wystawienie ich na sprzedaż w przetargu ograniczonym szkodziło interesom Skarbu Państwa.

Nie znajduje wreszcie uzasadnienia ostatni z podniesionych w apelacji obrońcy J. S. zarzutów. Traci bowiem z pola widzenia skarżący, że Sąd Okręgowy ani nie umorzył, ani nie uniewinnił oskarżonego od części zarzucanych zachowań. Zmianie uległa wyłącznie ocena prawna zarzucanego czynu, która wyrażała się w wyeliminowaniu znamion art. 296 § 3 kk. Ta korekta nie dawała podstawy nawet do częściowego obciążenia Skarbu Państwa wydatkami poniesionymi w sprawie.

Co do apelacji prokuratora:

Apelacja prokuratora nie zasługiwała na uwzględnienie. Sąd Okręgowy rozważał możliwość dopuszczenia się przez oskarżonych czynu z art. 296 § 1 kk w formie usiłowania, jednakże słusznie tę możliwość wykluczył. Odnosząc się jednak wprost do wywodów zawartych w apelacji prokuratora, uzasadnienie Sądu Okręgowego wymaga rozwinięcia.

Najogólniej rzecz ujmując, stanowisko skarżącego prokuratora sprowadza się do postawienia tezy, że skoro w wyniku działań oskarżonych nie powstała szkoda majątkowa, będąca ustawowym znamieniem czynu opisanego w art. 296 § 1 i 3 kk, a mogła powstać, to oskarżeni odpowiadać powinni za usiłowanie przestępstwa z art. 296 § 1 i 3 kk. Pomijając już, że jest to skrajnie uproszczony pogląd, należy zwrócić uwagę na dwie zasadnicze kwestie. Za usiłowanie odpowiadać może ten, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania. Sąd Okręgowy prawidłowo zaś ustalił, że oskarżeni nie mieli zamiaru wyrządzenia szkody majątkowej w rozumieniu art. 296 § 1 i 3 kk. Ustaleń tych skarżący prokurator nie kwestionuje. Po wtóre, przypisane oskarżonym zachowania nie stanowiły bezpośredniego zmierzania do wyrządzenia szkody. Powstanie szkody majątkowej było zależne od wielu czynników, które nastąpić musiały by po ustalonym w wyroku zachowaniu oskarżonych. Między

innymi konieczna była zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru na którym usytuowane były grunty stanowiące przedmiot przetargów. Konieczne także byłoby odrolnienie owych gruntów. Zachowanie bezpośrednio zmierza do dokonania wtedy, gdy zagrożenie dla dobra prawnego, będącego znamieniem czynu zabronionego objętego zamiarem sprawcy, przekształca się z zagrożenia abstrakcyjnego w zagrożenia realne (Wyrok SN z dnia 4 września 2007 r., II KK 322/06, OSNwSK 2007, poz. 1964)

Uwagi dotyczące wszystkich oskarżonych:

Zgodnie z art. 66 § 1 i 2 k.k., sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

W ocenie Sądu Apelacyjnego stopień społecznej szkodliwości czynu i wina oskarżonych nie są znaczne. Popełnienie przez oskarżonych czynów przestępnych miało charakter epizodyczny. Oskarżeni swoim działaniem nie wyrządzili materialnej i wymiernej szkody, sprzedane grunty ostatecznie nie zostały odrolnione, a zapisy studium się nie zmieniły. Niebezpieczeństwo dla dobra prawnego w postaci mienia Skarbu Państwa było bardzo odległe, co z punktu widzenia społecznej szkodliwości czynów ma ogromne znaczenie. Zachowania oskarżonych miały wręcz charakter przypadkowy. Nie ma dowodów na jakąkolwiek znowę pomiędzy oskarżonymi. Nie ma również najmniejszych wątpliwości co do pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec oskarżonych. Sąd Odwoławczy uznał, że dotychczasowy sposób życia oskarżonych, ich uprzednia niekaralność, prowadzenie ustabilizowanego trybu życia, uzasadnia przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania karnego będą oni przestrzegali porządku prawnego, zaś w szczególności nie dopuszczą się popełnienia nowego przestępstwa.

O kosztach niniejszego postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 629 k.p.k. w zw. z art. 635 k.p.k. oraz art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.

<i>SSA Tadeusz Kielbowicz</i>	<i>SSA Andrzej Kot</i>	<i>SSA Piotr Kaczmarek</i>
--------------------------------------	-------------------------------	-----------------------------------